

Arrest

nr. 212 887 van 26 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 17 september 2015 België is binnengekomen, diende op 24 september 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 april 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 30 april 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 24/09/2015

Overdracht CGVS: 12/02/2016

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd er een persoonlijk onderhoud met u gehouden door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 1 maart 2018 van 14 uur tot 17.53 uur. U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester Verstraeten (loco voor meester Van Eeno), was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 19 hout 1353 volgens de Afghaanse kalender (i.e. 10 maart 1975 volgens de Gregoriaanse kalender) in Sharif Kalay, binnen het district Zazai (ook bekend als Jaji/Alikhel/Aryub) van de provincie Paktya. U liep school tot de negende graad en kan een beetje lezen en schrijven in het Pashtou. De laatste zeven à acht jaar werkte u als winkelier in de bazaar van Kuthki/Kutke qala.

Op een dag werd u door de imam van uw moskee gevraagd om na het avondgebed langer in de moskee te blijven en drie andere imams te ontmoeten. U wist dat deze drie personen tot de taliban behoorden. De drie personen vertelden dat ze u kenden en alles over u en uw winkel wisten. Ze wilden dat u de taliban zou helpen. De drie talibs stelden voor dat u naar Waziristan zou gaan om een training van een maand te volgen en er onder meer bommen te leren plaatsen. Ze vroegen u ook om in uw winkel allerlei producten afkomstig van de taliban op te slaan, zoals wapens en materiaal om explosieven te maken. In ruil voor uw medewerking zouden de taliban u producten voor uw winkel geven en geld. U vroeg een week bedenktijd. Diezelfde nacht informeerde u uw ouders over het voorstel van de talibs, maar uw ouders waren erg triest over dit nieuws. Uw vader besloot uw oom van moederszijde te bellen en u kon bij deze oom onderduiken. Uw oom regelde een smokkelaar. Twee nachten bracht u bij uw oom van moederszijde door alvorens u Afghanistan verliet, op 24 asad 1394 Afghaanse kalender (15 augustus 2015 Gregoriaanse kalender). U was ongeveer één maand onderweg naar België. Op 17 september 2015 arriveerde u in België en op 24 september 2015 diende u een asielaanvraag in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van uw taskara neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS d.d. 1 maart 2018 p.2,24), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Zazai. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van

feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden.

Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen realistisch zicht biedt op uw recente verblijf tot voor uw komst naar Europa.

Vooreerst kunnen heel wat bedenkingen gemaakt worden bij de door u neergelegde taskara, het enige document dat u neerlegt ter staving van uw identiteit. De taskara die u voorlegt werd namelijk uitgegeven op 21/09/1367 Afghaanse kalender (12/12/1988 Gregoriaanse kalender). Dit is net geen dertig jaar geleden (vragenlijst DVZ, d.d. 27/01/2016, punt 23 p.8). U moet toen dertien jaar zijn geweest. Gevraagd of u geen recentere taskara bezit, geeft u aan maar een taskara te hebben omdat uw naam nog steeds dezelfde is en u deze nog steeds in uw bezit hebt (CGVS p.14). Dit is toch eigenaardig aangezien er op deze manier geen link met uw recent verblijf te Zazai kan gemaakt worden. Evenmin kan het CGVS, en bij uitbreiding eender wie, op basis van deze foto uitmaken of de taskara u wel degelijk toebehoort. De vaststelling dat u als enig document een bijna dertig jaar oude taskara en verder geen enkel ander document voorlegt kan zo onmogelijk iets bijbrengen aan uw verklaarde verblijf in Zazai tot aan uw vertrek en wekt het vermoeden dat u geen duidelijk zicht went te geven op uw daadwerkelijke identiteit of uw recente verblijfplaatsen.

Deze vaststelling wordt versterkt doordat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw uitgevoerde werkzaamheden in Afghanistan en over de door u geschetste leefomstandigheden. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) d.d. 27 januari 2016 dat u sinds 3 jaar werkte in uw winkel (vragenlijst DVZ punt 12 p.5), terwijl u op het CGVS d.d. 1 maart 2018 aanhaalt dat u reeds sinds zeven à acht jaar voor uw vertrek uw winkel uitbaatte (CGVS p.4). U kan verder ook geen enkel document voorleggen dat u met uw werk als winkelier, of zelfs enig werk, in Afghanistan verbindt. Vervolgens blijkt dat uw landbouwkennis heel wat hiaten vertoont, terwijl u steeds in een rurale omgeving verbleven heeft en aanhaalt voor eigen gebruik uitsluitend aardappelen te hebben gecultiveerd op uw grond (CGVS p.6). Zo zegt u dat men aardappelen moet planten in sawr of jawza volgens de Afghaanse kalender (i.e. april-juni) (CGVS p.22), terwijl men deze in werkelijkheid reeds in februari moet planten. Het oogsten van de aardappelen gebeurt volgens u dan weer in mizan of aqrab volgens de Afghaanse kalender (i.e. september-november), terwijl men in werkelijkheid reeds in april-mei dient te oogsten. Gevraagd welke kleur de bloemen van de aardappelplant hebben, antwoordt u aanvankelijk dat het blad groen of aardeachtig van kleur is (CGVS p.23). Wanneer u wordt gewezen dat de vraag naar de kleur van de bloem peilt, beweert u zelfs, helemaal foutief, dat de aardappelplant helemaal geen bloemen heeft (CGVS p.23). Uw uitleg hoe u de aardappelplanten moest verzorgen om een goede oogst te bekomen klinkt dan weer erg beperkt. U zegt dat gewoon water geven volstaat (CGVS p.22-23). Op deze manier zal u geen goede oogst van aardappelen verkrijgen, zoals blijkt uit de info in het administratief dossier. De enige problemen of ziektes waar de plant last van heeft is volgens u de koude of de regen (CGVS p.22). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt moet er bij de verbouwing van aardappelen toch ook wel rekening worden gehouden met insecten, schimmels en bacteriën. Ook over de oogsttijd van tarwe bent u slecht geïnformeerd. U beweert namelijk dat de tarwe in uw streek wordt geoogst in mizan volgens de Afghaanse kalender (i.e. september-oktober) (CGVS p.23). In realiteit wordt tarwe in uw regio geoogst in de periode mei-juni. Van iemand die zijn hele leven in een agrarische omgeving doordbracht en die zelf ook hielp met de cultivatie van aardappelen (CGVS p.4,6) is uw kennis over de verbouwing van aardappelen en tarwe bedroevend.

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe dat u niet aannemelijk heeft gemaakt gewerkt en gewoond te hebben in een ruraal gebied als Paktia. Inzake uw herkomst uit Zazai, dient er vervolgens te worden gewezen op uw ontbrekende of oppervlakkige kennis van uw regio van herkomst.

Gevraagd naar de laatste grote overstroming in Zazai voor uw vertrek uit Afghanistan, antwoordt u verbazend genoeg dat er geen overstromingen waren toen u in uw district woonde (CGVS p.17). U leefde naar eigen zeggen nochtans heel uw leven in Zazai-district (CGVS p.3). Gezien er in uw regio

vele verschillende (zware) overstromingen met slachtoffers en schade zijn geweest (zie administratief dossier), is uw voorgaande verklaring in die zin zeer frappant.

Dat u als winkelier, die zo regelmatig met andere mensen in contact kwam, niet op de hoogte van deze overstromingen zou zijn is geenszins aannemelijk. Bovendien hebben overstromingen een grote impact op de lokale economie en op mensen hun leven. Doordat landbouwgronden – die u zelf ook bezat en bewerkte – en eigendommen worden beschadigd, laat staan wanneer mensen omkomen, praten mensen ongetwijfeld over de oorzaak van deze catastrofale natuurramp (CGVS p.6). U geeft immers zelf aan dat u bepaalde informatie over uw regio van herkomst hebt bekomen doordat mensen met elkaar praten (CGVS p.16). De informatie waarover het CGVS beschikt geeft bovendien aan dat Paktia een bergachtige regio is die regelmatig door overstromingen wordt geteisterd als gevolg van de (dooi van) sneeuwval.

Verder kan men niet voorbij gaan aan uw ontbrekende kennis over enige stammentwisten in uw district, noch in een ander district (CGVS p.12). Nochtans is in uw district en in heel Paktya sprake van jarenlange twisten tussen en binnen stammen die niet zelden op gewelddadige wijze worden beslecht. Zo is zelfs uw eigen Zazaïstam verwickeld in een aanslepend grondconflict met de Magal-stam in het naburige district Dande Wa Patan. Een ander voorbeeld van een stammentwist had plaats in uw eigen district. Het betreft een landdispuut tussen de Hamzakhel-stam en de Mulla Babkhel-stam dat resulteerde in hevige gevechten te Rokyan (Roqueyan) enkele maanden voor uw vertrek. Het resultaat was dat er zeven doden en tien gewonden vielen. Dat u met uw profiel, als lid van de Zazaï-stam, winkelier en inwoner van Zazaï, nog nooit over enige stammentwist heeft gehoord is gewoonweg onmogelijk.

Het is ook opmerkelijk dat u geen enkel voorbeeld van een incident kan opnoemen waarbij de overheid de taliban aanviel (CGVS p.11). U geeft enerzijds aan dat de taliban vochten in uw regio en dat de overheid dagelijks in uw regio aanwezig is door middel van patrouilles (CGVS p.8-10). Daarenboven zijn de taliban reeds lange tijd actief in uw regio vanaf 1374 volgens de Afghaanse kalender (i.e. 21 maart 1995 – 20 maart 1996), zoals u zelf aangeeft (CGVS p.10). Sterker, u geeft aan dat de overheid allerlei wapens gebruikt tegen de taliban en dat er aan beide zijden veel slachtoffers vallen. Luchtaanvallen gebeuren volgens u minder (CGVS p.11). Deze door u wel heel vage en algemene gegeven uitleg staat in schril contrast met de informatie die aan het administratief is toegevoegd die spreekt over luchtaanvallen en operaties waarbij de taliban werd aangevallen en vele talibs werden gedood. In deze context is het erg vreemd dat u zich geen enkel incident voor de geest kunt halen waarbij de overheid de taliban aanviel, ook al leefde u uw hele leven in Zazaï en weet u dat er zulke incidenten gebeurden (CGVS p.3).

Evenzeer verbazend is het feit dat u ontkent dat burgers in uw district ooit tegen de taliban opstonden of talibs doodden (CGVS p.12,15). Zoiets moet u ongetwijfeld ter ore zijn gekomen. Het gebeurt namelijk niet elke dag dat burgers zich wreken op leden van de gevreesde taliban. Burgers van uw district wreekten zich op de talibanleden omwille van de dodelijke aanslagen op enkele religieuzen en andere burgers. Hoe u hier niet van op de hoogte bent mag een raadsel wezen. Hierbij aansluitend is het opvallend dat u erin slaagt enkele namen van bekende talibancommandanten op te noemen, maar blijkbaar over geen enkele persoon meer informatie kunt geven en niets kunt vertellen waarom ze bekend zijn (CGVS p.10). Van u die gedurende bijna twintig jaar in een regio leefde waar de taliban actief is en waar ze gevechten leveren (CGVS p.3,10), kan en mag veel meer kennis worden verwacht.

Ook merkwaardig is dat u weet dat de taliban vanop een volleybalterrein in het dorp Zadran jongens hebben ontvoerd twee à drie jaar voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS p.16-17), maar op de vraag of u weet heeft van een gelijkaardig incident dat gebeurde nabij het districtscenter en nabij Shage, antwoordt u er geen idee van te hebben (CGVS p.17). Het is eigenaardig dat u zich dit laatste incident niet voor de geest kunt halen aangezien het amper enkele maanden voor uw vertrek gebeurde, en dus veel recenter is dan het incident dat u aanhaalt.

Verder zijn enkele prominente personen uit uw regio u onbekend. Daaronder valt onder meer Abdur Rahman (CGVS p.15). Hij was nochtans ongeveer anderhalf jaar voor uw vertrek districtshoofd van Zazaï en werd door toedoen van de provinciegouverneur slecht behandeld en verhinderd zijn functie als districtshoofd op te nemen. Als gevolg hiervan vonden protesten tegen de provinciegouverneur plaats te Gardez. In dezelfde lijn weet u niet meer wie uw districtshoofd was voor Azad Khan (CGVS p.14). De provincieraadsleden die in 2014 werden verkozen, met name Allah Mir Khan Bahramzoi/Bahramzai, Ayub Khan Gharwal en Haji Hafizullah Mobarez, zijn u allen onbekend (CGVS p.15-16). Ze zijn nochtans afkomstig van uw district. Wie Mohammad Abdullah Abid is weet u eveneens niet (CGVS

p.15-16). Hij was de verantwoordelijk voor de 'High Peace Council affairs' in uw district en in drie nabije districten. Vier jaar voor uw vertrek werd hij zelfs ontvoerd.

Als laatste opmerkelijke punt haalt u uw eigen geografische kennis door elkaar. U situeert bijvoorbeeld Khar Shatal foutief tussen Gul Gondai en Mirkhel (CGVS p.23) en wanneer u de volgorde van enkele dorpen opnoemt slaat u opnieuw de bal mis door Sargal na Mirkhel en voor Belawut te situeren, terwijl Sargal helemaal niet tussen Mirkhel en Belawut ligt (CGVS p.23). De plek die bekend staat onder de naam Reyasat is u dan weer onbekend (CGVS p.24). Ook foutief is dat u Ahmad Khel nabij Lar Lewani situeert en naast Mirkhel (CGVS, p. 24). Volgens de kaart in het administratief dossier ligt Ahmad Khel niet naast Mirkhel en ligt Mirkhel helemaal niet in de buurt van Lar Lewani. Dat u een aantal andere plaatsnamen wel correct kunt situeren, doet geen afbreuk aan de bovenstaande gedane vaststellingen en kan erop wijzen dat u bepaalde informatie ingestudeerd heeft.

Uw ontbrekende of oppervlakkige kennis over belangrijke prominenten en gebeurtenissen in uw eigen district en regio kunnen het CGVS niet overtuigen van uw recente verblijf in Zazai voor uw komst naar België. In een orale cultuur als de uwe zou u van deze incidenten toch beter op de hoogte moeten zijn dan u laat uitschijnen. Uw profiel van winkelier en inwoner van Zazai die nooit ergens anders woonde in acht nemend, is het dan ook erg opvallend hoe u op die manier zulke hiaten in uw kennis over deze incidenten tentoonspreidt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Zazai gelegen in de provincie Paktya. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Zazai heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 1 maart 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS p.2). U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Zazai (CGVS p.24). U werd er vervolgens op gewezen dat

het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Op het eind van uw persoonlijk onderhoud vermeldt u weliswaar nog enkele incidenten, maar deze kunnen onmogelijk voorgaande lacunes en fouten in uw tentoongespreide kennis vergoelijken.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen1, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe als volgt:

"II.1.2. Verwerende partij hecht in hoofddorde geen geloof aan het verblijf van verzoekende partij in Zazai. Zij maakt eerstens de volgende bedenking omtrent de Taskara van verzoekende partij:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij merkt op dat zij enkel een nieuwe Taskara kon opvragen indein zij haar oude kwijt was, wat niet het geval was. Zij heeft een Tasakara bekomen in 1988, heeft die altijd bijgehouden en heeft nooit een andere reden gehad om een nieuwe Taskara op te vragen. Zij is er ook niet vanuit gegaan de Begische instanties haar oude Taskara in twijfel zouden trekken en heeft heeft hier uiteraard niet bij stilgestaan bij haar vlucht uit Afganistan. De "bedenking" van verwerende partij gaat dan ook niet op.

II.1.3. Vervolgens worden vermeende tegenstellingen tegengeworpen tussen de verklaringen op de DVZ en het eigenlijk gehoor op het CGVS.

Verzoekende partij merkt op dat zij op de DVZ niet de kans kreeg om haar relaas te doen, om bijkomende informatie te geven of om eventuele misverstanden recht te zetten.

Zij werd enkel gevraagd kort en bondig te zijn en werd onderbroken als bij bijkomende informatie wenste te geven. Er werd haar verzekerd dat zij op het gehoor op het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om alles in detail te vertellen. Verzoekende partij meent dan ook dat haar geen tegenstellingen kunnen worden tegengeworpen en volhardt in haar verklaringen zoals gedaan op het CGVS.

II.1.4. Vervolgens vindt verwerende partij de kennis van verzoekende partij over de aardappelteelt onvoldoende.

Verzoekende partij weet niet wat er is misgelopen in de vertaling: zij heeft weldegelijk verklaard dat de aardappelen in februari moeten worden geplant en geoogst in mei.

Ook wat de bloem van de aardappel betreft moet een misverstand zijn ontstaan. Verzoekende partij heeft deze vraag verkeerd begrepen. Zij bedoelde dat een aardappel in de grond groeide (en het dus geen bloem is) en had niet door dat de protection officer peilde naar de kleur van de aardappelbloem alvorens de aardappelen kunnen geoogst worden. vandaar ook haar antwoord dat het een aardekleur heeft (verwijzend naar de aardappel).

II.1.5. Verwerende partij vindt de kennis van verwerende partij over haar regio van herkomst onvoldoende - quod certe non.

Wat de overstromingen betreft, volhardt verzoekende partij dat in haar dorp nooit grote overstromingen zijn gebeurd. Wat overstromingen in verder gelegen dorpen, districten en provincies betreft, meent zij dat verwerende partij niet van haar kan verwachten dat zij hiervan op de hoogte is. Zij verliet bijna nooit haar dorp en had geen toegang tot info en rapporten zoals dat het geval is voor verwerende partij.

Dit is eveneens het geval voor stammenconflicten: verwerende partij verwijst naar stammenconflicten in andere districten en verwacht dat verzoekende partij hiervan op de hoogte moet zijn. Dit is niet ernstig. Verzoekende partij is zelf nooit betrokken geweest in stamconflicten, noch vonden ergevechten plaats in haar eigen dorp. Verzoekende partij verwacht een encyclopedische kennis, wat bijzonder onredelijk is.

II.1.6. Verwerende partij haalt aan dat verzoekende partij geen concreten voorbeelden kan aanhalen waarbij de overheid vocht tegen de Taliban:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft uitgelegd dat er regelmatig gevechten waren tussen de overheid en de taliban, maar het is bijzonder moeilijk voor haar om hiervan concrete voorbeelden (concrete data, namen van de talibs of overhedsliden) te geven. Verzoekende partij heeft verklaard dat de overheid er patrouilles hield en dat de talibs zich hierdoor moesten verschuilen. Zij verklaarde dat de overheid en de taliban vaak vohcten en dat aan beide kanten slachtoffers vielen: p. 10 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 10]

Wat de opstand van de burgers betreft tegen de Taliban, wordt in de bestreden beslissing nergens geconcretiseerd wanneer dit precies was, wie er omgekomen is en waar het precies plaatsvond. Verzoekende partij herinnert zich dergelijke opstand niet en het is haar op basis van huidige beslissing ook niet duidelijk wanneer dit zou zijn voorgevallen.

II.1.7. Verwerende partij stelt eveneens de geografische kennis van verzoekende partij in vraag:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek! Zij erkent dat verzoekende partij weldegelijk de rondomgelegen dorpen kent maar valt over het feit dat zij ze niet allemaal in de juiste volgorde kon plaatsen?! Verzoekende partij heeft herhaaldelijk aangegeven haar dorp bijna nooit verlaten te hebben. Uiteraard heeft zij van de verschillende dorpen in de omgeving gehoord, maar dat wil niet zeggen dat zij ze allemaal perfect kan situeren. Dergelijke encyclopedische kennis verwachten van verzoekende partij is dan ook bijzonder onredelijk.

Wanneer het gehoor erop wordt nagelezen, blijkt al snel dat verzoekende partij weldegelijk bijzonder veel informatie kon geven over haar dorp en haar regio

Ze kon verschillende dorpen opnoemen in de omgeving: p. 7 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 7]

Zij noemde de commandanten van de overheid die ze kende: p. 9 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 9]

Zij noemde de Tliban commandanten in haar dorp:

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 10]

Hij kende de gouverneur:

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 15]

Verwerende partij focust zich enkel op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt een groot deel van het gehoor - en de kennis van verzoekende partij - naast zich neer.

II.1.5. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte twijfelt aan haar regio van herkomst.

Verwerende partij motiveert zelfs niet over het vluchtrelaas van verzoekende partij - wat uiteraard de voornaamste reden vormt voor haar vertrek uit Afghanistan.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van artikel 3 EVRM".

Hij licht toe als volgt:

"II.2.1. Ten tweede stelt de verwerende partij in haar beslissing dat er geen subsidiaire bescherming kan gegeven worden aan verzoekende partij.

Mocht uw Raad per impossibile van mening zijn dat verzoekende partij niet afkomstig zou zijn uit Zazai - quod certe non, dan nog wordt door verwerende partij niet getwijfeld aan de Afghaanse nationaliteit van verzoekende partij.

Verzoekende partij wenst hieronder uiteen te zetten waarom zij zich nergens in Afghanistan zou kunnen (her)vestigen.

II.2.2. Nergens in Afghanistan is de situatie nog veilig te noemen. De geweldplegingen en incidenten waarbij gewone burgers slachtoffer worden, zijn werkelijk niet meer bij te houden.

In een zeer recent rapport van oktober 2017 hekelt Amnesty International het terugsturen van Afghaanse vluchtelingen naar hun land van herkomst. (stuk 3)

Amnesty International stelt dat Afghanistan geen veilig land is en dat Europese landen moeten ermee stoppen gevluchte Afghanen naar hun vaderland terug te sturen.

Volgens Amnesty International riskeren ze na hun „deportatie" te worden vervolgd, gemarteld, ontvoerd of zelfs gedood. Zij noemt het EU-beleid in het rapport „roekeloos" en een „onbeschaamde schending van het internationaal recht."

Het wordt steeds onveiliger in Afghanistan, stelt Amnesty in het rapport "Forced Back to Danger". De bijna 10.000 Afghanen die landen als Nederland, Zweden en Noorwegen hebben teruggestuurd lopen allerlei gevaren. EU-agentschappen zijn hiervan op de hoogte, maar stellen dat nog eens meer dan 80.000 Afghanen kunnen worden uitgezet, aldus Amnesty.

Zo stelt het rapport ondermeer het volgende: p. 7 en 8 (eigen onderlijning)

"Afghanistan is currently gripped by a non-international armed conflict between what are known as "AntiGovernment Elements" and Pro-Government Forces. Among the Anti-Government Elements are the Taliban and the group calling itself the Islamic State, but more than 20 armed groups are operating inside the country. UN expert reports and other sources provide evidence that the conflict in Afghanistan and the impact on civilians have gotten worse in the last two years. The United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) reported that 2016 was the deadliest year on record for civilians in Afghanistan, with 11,418 people killed or injured. The UN body stated:

"In 2016, conflict-related insecurity and violence inflicted severe harm on civilians, especially women and children. The intensification of armed clashes between Pro-Government Forces and Anti-Government Elements over territorial gains and losses resulted in record levels of civilian harm, including the highest number of child casualties and levels of internal displacement documented since 2009."

The deterioration in the security situation witnessed in 2016 has persisted into 2017. The UN recorded more than 16,290 security-related incidents in the first eight months of 2017 alone. In June 2017, the UN Secretary-General characterized the situation in Afghanistan as "intensively volatile" and the European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations (ECHO) stated that the situation had "reverted to an increasingly acute humanitarian crisis."

Between 1 January and 30 June 2017, UNAMA documented 5,243 civilian casualties (1,662 deaths and 3,581 injured). The majority of these deaths and injuries resulted from the use of Improvised Explosive Devices by Anti- Government Elements in civilian-populated areas - particularly suicide bombs and pressureplate devices. UNAMA has stated that in the first half of 2017, it documented more civilian deaths and injuries from suicide and complex attacks than in any previous six month period since the UN agency began systematic documentation of civilian casualties in 2009.

In terms of civilian casualties, Kabul is the most dangerous province in Afghanistan. However, a review of the 10 provinces with the highest numbers of civilian casualties in 2016 shows that conflict took place countrywide, with provinces in the North, South, East, West and central areas all affected. The conflict is volatile and involves multiple groups that are constantly seeking to gain or regain territory, and whose actions can be unpredictable. Statements by UNAMA and the UN Secretary-General, as well as US government authorities, international NGOs and parts of the Afghan government all underscore the extent to which people are at risk across the country.

Beyond the threat of serious harm to all Afghans as a result of the ongoing conflict, many people in the country are also at particular risk of persecution - defined in European Union (EU) and international law as "severe violations of basic human rights" on the basis of a person's race, religion, nationality, membership in a particular social group or political opinion. Persecution is not a localized threat. This serious human rights violation takes place across the country, regardless of whether the area is under the effective control of ProGovernment Forces or Anti-Government Elements. In areas under the control of the government, State agents routinely perpetrate human rights violations. Pro-government armed groups are responsible for abuses such as deliberate killings, assault, extortion and intimidation. In regions in which Anti-Government Elements are in control, human rights violations are widespread. These include extrajudicial executions, torture and ill-treatment, as well as denials of the rights to free movement, freedom of expression, political participation, access to education and the right to health care. Moreover, both sides of the conflict perpetrate human rights violations in areas outside their respective control."

Er vallen aldus duizenden doden en gewonden en de situatie is er de laatste 2 jaar enorm op achteruit gegaan.

Verzoekende partij zou met andere woorden gedropt worden in een 'warzone' en moet zich maar zien te beredderen, omdat verwerende partij deze provincie veilig genoeg vindt voor verzoekende partij om zich te vestigen, terwijl recente rapporten juist het tegenover bewijzen! Dit is niet ernstig.

Niet alleen wordt Afghanistan geteisterd door terroristisch geweld, er heerst er ook een humanitaire crisis: (eigen onderlijning)

"Furthermore, Afghanistan is the site of an acute humanitarian crisis. The UN Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA) estimated that 9.3 million people will require humanitarian assistance in 2017. Over 9 million Afghans have limited or no access to essential health services. The country's infant and maternal mortality rates are among the worst in the world, at 73/1,000 live births and 327/100,000 respectively. Food security is deteriorating, with 1.6 million people severely food insecure across the country."

II.2.3. Het is voor verzoekende partij onmogelijk om terug te keren naar haar land van herkomst en er een menswaardig leven te leiden, zonder vrees voor haar leven en voor onmenselijke en vernederende behandeling. Verzoekende partij is er zeker van dat zij ten prooi zal vallen van het Taliban of slachtoffer zal worden van willekeurig geweld: p. 10 Amnesty International rapport

"Afghanistan is deeply unsafe, and has become more so in recent years. Yet European countries are returning people to Afghanistan in increasingly large numbers, even as the violence in the country escalates. At present, given the grave security and human rights situation across the country, all returns to Afghanistan constitute refoulement. For the principle of non-refoulement to be breached, it is not necessary for serious harm to ensue: the human rights violation takes place when someone is returned to a real risk of such harm. European governments have remained willfully blind to the dangers to which returnees are exposed, and - together with the EU - are putting Afghanistan under tremendous pressure to accept large numbers of returnees. Prioritizing deportations, heedless of the evidence, is reckless and illegal."

De actuele situatie in heel Afghanistan is erg onveilig, het terugsturen van Afghanen - waar ook in Afghanistan, houdt een schending in van het non- refoulement beginsel.

De cijfers van de doden en gewonden in 2017 liegen er niet om: p. 19-20 Amnesty International rapport: (eigen onderlijning)

The deterioration in the security situation witnessed in 2016 has persisted into 2017. In June 2017, the UN Secretary-General characterized the situation in Afghanistan as "intensively volatile" and the European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations (ECHO) stated that the situation had "reverted to an increasingly acute humanitarian crisis. "

The UN recorded more than 16,290 security-related incidents in the first eight months of 2017. In his September 2017 report to the Security Council, the UN Secretary-General stated:

"The continuing high numbers are attributed mainly to armed clashes, which represent 64 per cent of the total security incidents and have increased by 5 per cent since 2016. The record level of armed clashes seen during 2017 reinforced the shift in the conflict evident since earlier in the year, away from asymmetric attacks towards a more traditional conflict pattern characterized by often prolonged armed clashes between government and anti-government forces. "

Between 1 January and 30 June 2017, UNAMA documented 5,243 civilian casualties (1,662 deaths and 3,581 people injured).

Some of the key trends noted by UNAMA in the first six months of 2017 include:

- In the first half of 2017, the UN agency recorded more civilian deaths and injuries from suicide and complex attacks than in any previous six month period since the mission began systematic documentation of civilian casualties in 2009.
- The majority of these casualties resulted from Anti-Government Elements using Improvised Explosive Device tactics in civilian-populated areas - particularly suicide bombs and pressure-plate devices.
- 19% of all civilian casualties occurred in Kabul city.
- Civilian casualties increased in 15 of Afghanistan's 34 provinces, mainly due to increased attacks by Anti-Government Elements.

UNAMA also stated that "of extreme concern" was the fact that "suicide and complex attacks caused 1,151 civilian casualties (259 deaths and 892 injured), a 15% increase compared to the first six months of 2016."⁴⁰ The UNAMA report went on to state that: "Of the 1,048 civilian casualties (219 deaths and 829 injured) documented in Kabul province, 94 per cent resulted from suicide and complex attacks carried out by Anti-Government Elements in Kabul city."

(...)

p. 21

"As the above list of provinces indicates, no part of Afghanistan is safe.

Casualties have been documented from North to South and East to West. Moreover, the conflict is volatile and involves multiple groups that are constantly seeking to gain or regain territory, and whose actions can be unpredictable. A number of UN agencies and NGOs have underscored the wide-ranging nature of the conflict."

Geen enkel deel van Afghanistan is dan ook veilig genoeg te noemen om asielzoekers terug te sturen zonder gevaar voor blootstelling aan foltering en onmenselijke en vernederende behandeling.

II.2.4. Bovendien mag het bijzonder kwetsbare profiel van verzoekende partij niet uit het oog worden verloren. Verzoekende partij is na al die jaren in Europa verwesterd en loopt het gevaar op vervolging:

p. 24 Amnesty International rapport

"Beyond the threat of serious harm to all Afghans as a result of the ongoing conflict, many people in the country are also at particular risk of persecution - defined in European Union (EU) and international law as "severe violations of basic human rights"⁶² on the basis of a person's race, religion, nationality, membership in a particular social group or political opinion.

According to UNHCR's guidelines on assessing Afghans' international protection claims, people with certain profiles require a particularly careful examination of the possible risks to them:

- members of the Afghan security forces, particularly the Afghan National Police;
- civilians associated with (or perceived as supportive of) the international military forces, such as people working as drivers, contractors or interpreters;
- individuals perceived as "Westernized," including people who have returned from Western countries - some of whom have been tortured or killed by anti-Government elements on the basis that they had become "foreigners" or that they were spies for a Western country
- men of fighting age, as well as children in the context of underage and forced recruitment
- women and girls with certain profiles or in certain circumstances – for instance, those at risk of sexual and gender-based violence or harmful traditional practices, and women perceived as contravening social norms;
- members of religious minorities, who reportedly avoid stating their beliefs publicly or gathering openly to worship, out of fear of discrimination, ill-treatment, arbitrary detention, or death;
- converts from Islam, as conversion from Islam is deemed apostasy in Afghanistan, which under the Afghan courts' interpretation of Islamic law is punishable by death;
- individuals of diverse sexual orientations and/or gender identities, as consensual same-sex relations are criminalized, with gay men and boys (and those perceived to be gay) suffering discrimination and violence, including at the hands of the Afghan authorities, Anti-Government Elements, and their community or family members;
- ethnic minorities including Hazaras; and

• *people involved in blood feuds, that is: members of a family killing members of another family in retaliatory acts of vengeance.*

Persecution is not a localized threat. This serious human rights violation takes place across the country, regardless of whether the area is under the effective control of Pro-Government Forces or Anti-Government Elements. In areas under the control of the government, State agents routinely perpetrate human rights violations. "

De mensenrechten worden in heel Afghanistan meer en meer geschonden.

Uit al het voorgaande blijkt dan ook ten overvloede dat verzoekende partij zich niet (meer) veilig in Afghanistan kan vestigen.

II.2.5. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker het rapport "*Forced back to danger: Asylum-seekers returned from Europe to Afghanistan*" van Amnesty International van 2017.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen over zijn identiteit en regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen en volhardt dat hij over een voldoende kennis bezit van zijn regio van herkomst. Hij minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal hieromtrent. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoeker er niet in slaagt zijn verblijf in zijn regio van herkomst aannemelijk te maken.

Vooreerst merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker geen documenten voorlegt die zijn verblijf in zijn regio van herkomst kunnen staven. De door verzoeker neergelegde kopie van zijn taskara volstaat hiertoe niet, gezien uit het administratief dossier blijkt dat deze taskara werd uitgegeven in het jaar 1988 (DVZ-verklaring, stuk 19, p. 8), toen verzoeker 13 jaar oud was, en uit de foto bovendien niet kan worden opgemaakt dat het daadwerkelijk verzoeker betreft (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 17, nr. 1). Verzoeker herhaalt zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij nooit een reden had om een nieuwe taskara aan te vragen, doch dit verweer doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoeker, die beweerde winkelier te zijn in zijn regio van herkomst (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 4), geen enkel document kan neerleggen dat zijn verblijf in zijn regio van herkomst of zijn werkzaamheden als winkelier daar kan staven. De bestreden beslissing merkte dan ook terecht op dat dit een indicatie vormt dat verzoeker geen zicht wil bieden op zijn verblijfplaatsen of levensomstandigheden. Bovendien is een kopie gemakkelijk te manipuleren of te fabriceren, zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht.

Voorgaande vaststelling geldt te meer nu blijkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn profiel als winkelier, gezien hij bij aanvang van de procedure verklaarde dat hij sinds drie jaar in een winkel werkte (DVZ-verklaring, stuk 19, p. 5), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij reeds zeven à acht jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan zijn winkel uitbaatte (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 4). Verzoeker voert aan dat hij tijdens het interview bij aanvang van de procedure werd gevraagd om het kort te houden, doch het verzoek om bondig te antwoorden ontslaat verzoeker niet van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk informatie te geven over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vervolgingsfeiten, zodat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij zijn beroep correct weergeeft. Dit is echter

niet het geval, zodat verzoeker niet ernstig kan voorhouden dat hij geen tegenstrijdige verklaringen aflegde hierover.

Bovendien worden verzoekers verklaringen over zijn verblijf en levensomstandigheden verder ondergraven door zijn gebrekkige landbouwkennis. De bestreden beslissing oordeelde hierover terecht dat: *“Vervolgens blijkt dat uw landbouwkennis heel wat hiaten vertoont, terwijl u steeds in een rurale omgeving verbleven heeft en aanhaalt voor eigen gebruik uitsluitend aardappelen te hebben gecultiveerd op uw grond (CGVS p.6).*

Zo zegt u dat men aardappelen moet planten in sawr of jawza volgens de Afghaanse kalender (i.e. april-juni) (CGVS p.22), terwijl men deze in werkelijkheid reeds in februari moet planten. Het oogsten van de aardappelen gebeurt volgens u dan weer in mizan of aqrab volgens de Afghaanse kalender (i.e. september-november), terwijl men in werkelijkheid reeds in april-mei dient te oogsten. Gevraagd welke kleur de bloemen van de aardappelplant hebben, antwoordt u aanvankelijk dat het blad groen of aardeachtig van kleur is (CGVS p.23). Wanneer u wordt gewezen dat de vraag naar de kleur van de bloem peilt, beweert u zelfs, helemaal foutief, dat de aardappelplant helemaal geen bloemen heeft (CGVS p.23). Uw uitleg hoe u de aardappelplanten moest verzorgen om een goede oogst te bekomen klinkt dan weer erg beperkt. U zegt dat gewoon water geven volstaat (CGVS p.22-23). Op deze manier zal u geen goede oogst van aardappelen verkrijgen, zoals blijkt uit de info in het administratief dossier. De enige problemen of ziektes waar de plant last van heeft is volgens u de koude of de regen (CGVS p.22). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt moet er bij de verbouwing van aardappelen toch ook wel rekening worden gehouden met insecten, schimmels en bacteriën. Ook over de oogsttijd van tarwe bent u slecht geïnformeerd. U beweert namelijk dat de tarwe in uw streek wordt geoogst in mizan volgens de Afghaanse kalender (i.e. september-oktober) (CGVS p.23). In realiteit wordt tarwe in uw regio geoogst in de periode mei-juni. Van iemand die zijn hele leven in een agrarische omgeving doordbracht en die zelf ook hielp met de cultivatie van aardappelen (CGVS p.4,6) is uw kennis over de verbouwing van aardappelen en tarwe bedroevend.”

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat er vertaalfouten en misverstanden ontstaan zijn wat zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de aardappeloogst betreft, doch de Raad oordeelt dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische vertaalfouten of misverstanden tijdens het persoonlijk onderhoud op te werpen. De Raad stelt immers vast dat voorgaande vaststellingen in de bestreden beslissing over verzoekers verklaringen betreffende de aardappeloogst steun vinden in de notities van het persoonlijk onderhoud en dat deze verklaringen duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 22-23). Verzoeker gaf bovendien bij aanvang en op het einde van het persoonlijk onderhoud aan de tolk goed te begrijpen, en hij noch zijn advocaat maakten enige melding van communicatieproblemen tijdens het persoonlijk onderhoud (*Ibid.*, p. 2, 25-26). De door verzoeker opgeworpen vermeende vertaalproblemen of misverstanden kunnen bijgevolg geenszins een verklaring vormen voor verzoekers verklaringen die strijdig zijn met de landeninformatie (Landeninformatie, stuk 18, nr. 7). Verzoeker gaat er met zijn verweer bovendien aan voorbij dat zijn kennis over problemen met de aardappeloogst en de oogsttijden van de tarwe eveneens lacunair is. Deze vaststellingen doen afbreuk aan verzoekers verklaringen over zijn verblijf in een rurale regio van Afghanistan.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoekers kennis over (i) overstromingen, (ii) stammentwisten, (iii) incidenten waarbij de overheid de taliban aanviel, (iv) burgeropstanden tegen de taliban, (v) bekende talibancommandanten, (vi) een incident waarbij de taliban jongens ontvoerde nabij het districtscentrum, (vii) prominente personen en (ix) zijn geografische kennis van zijn regio van herkomst lacunair is. Dergelijke vaststellingen doen afbreuk aan verzoekers verklaringen over zijn verblijf in zijn regio van herkomst. De bestreden beslissing oordeelde hierbij terecht dat: *“Uw ontbrekende of oppervlakkige kennis over belangrijke prominenten en gebeurtenissen in uw eigen district en regio kunnen het CGVS niet overtuigen van uw recente verblijf in Zazai voor uw komst naar België. In een orale cultuur als de uwe zou u van deze incidenten toch beter op de hoogte moeten zijn dan u laat uitschijnen. Uw profiel van winkelier en inwoner van Zazai die nooit ergens anders woonde in acht nemend, is het dan ook erg opvallend hoe u op die manier zulke hiaten in uw kennis over deze incidenten tentoonspreidt.”*

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij er nooit een overstroming gebeurde in zijn dorp, doch hij doet hiermee geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing dat verzoekers kennis over overstromingen in zijn district en regio lacunair is. Verzoekers verklaring dat er geen overstromingen waren in zijn district (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 17) stemt immers niet overeen met de landeninformatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat er verschillende zware overstromingen met slachtoffers en economische schade plaatsvonden in zijn regio

(Landeninformatie, stuk 18, nr. 2). Het loutere feit dat verzoeker zijn dorp nooit verlaten heeft, biedt dan ook geen afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn leefomgeving, temeer gelet op de impact van de overstromingen. In de bestreden beslissing werd bovendien omstandig gemotiveerd waarom van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van de overstromingen in zijn regio: *“Gevraagd naar de laatste grote overstroming in Zazai voor uw vertrek uit Afghanistan, antwoordt u verbazend genoeg dat er geen overstromingen waren toen u in uw district woonde (CGVS p.17). U leefde naar eigen zeggen nochtans heel uw leven in Zazai-district (CGVS p.3).*

Gezien er in uw regio vele verschillende (zware) overstromingen met slachtoffers en schade zijn geweest (zie administratief dossier), is uw voorgaande verklaring in die zin zeer frappant. Dat u als winkelier, die zo regelmatig met andere mensen in contact kwam, niet op de hoogte van deze overstromingen zou zijn is geenszins aannemelijk. Bovendien hebben overstromingen een grote impact op de lokale economie en op mensen hun leven. Doordat landbouwgronden – die u zelf ook bezat en bewerkte – en eigendommen worden beschadigd, laat staan wanneer mensen omkomen, praten mensen ongetwijfeld over de oorzaak van deze catastrofale natuurramp (CGVS p.6). U geeft immers zelf aan dat u bepaalde informatie over uw regio van herkomst hebt bekomen doordat mensen met elkaar praten (CGVS p.16). De informatie waarover het CGVS beschikt geeft bovendien aan dat Paktia een bergachtige regio is die regelmatig door overstromingen wordt geteisterd als gevolg van de (dooi van) sneeuwval.”

De bestreden beslissing motiveerde bovendien omstandig waarom van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van stammentwisten die volgens de landeninformatie in zijn district en regio plaatsvonden (*Ibid.*, nr. 3). Verzoekers verweer dat deze conflicten niet plaatsvonden in zijn dorp en hij hier niet bij betrokken was biedt dan ook geen afdoende verklaring voor verzoekers onwetendheid met betrekking tot deze stammentwisten. Zelfs indien niet kan worden verwacht dat verzoeker over een encyclopedische kennis beschikt over dergelijke stammentwisten, dan kan wel worden verwacht dat verzoeker een dermate kennis heeft van deze stammentwisten waaruit kan blijken dat hij daadwerkelijk op dat moment verbleef in de regio waar deze plaatsvonden, *quod non in casu*. De bestreden beslissing motiveerde dan ook terecht dat: *“Verder kan men niet voorbij gaan aan uw ontbrekende kennis over enige stammentwisten in uw district, noch in een ander district (CGVS p.12). Nochtans is in uw district en in heel Paktia sprake van jarenlange twisten tussen en binnen stammen die niet zelden op gewelddadige wijze worden beslecht. Zo is zelfs uw eigen Zazaïstam verwikkeld in een aanslepend grondconflict met de Magal-stam in het naburige district Dande Wa Patan. Een ander voorbeeld van een stammentwist had plaats in uw eigen district. Het betreft een landdispuut tussen de Hamzakhel-stam en de Mulla Babkhel-stam dat resulteerde in hevige gevechten te Rokyan (Roqueyan) enkele maanden voor uw vertrek. Het resultaat was dat er zeven doden en tien gewonden vielen. Dat u met uw profiel, als lid van de Zazaï-stam, winkelier en inwoner van Zazai, nog nooit over enige stammentwist heeft gehoord is gewoonweg onmogelijk.”*

De Raad treedt verder verzoeker bij dat hij in zijn persoonlijk onderhoud uitgebreide verklaringen aflegde over de strijd tussen de overheid en de taliban, doch treedt de commissaris-generaal bij dat het niet aannemelijk is dat verzoeker geen concrete incidenten kan geven waarbij de overheid de taliban aanviel. Verzoekers verweer beperkt zich tot de louter blote bewering dat dit laatste bijzonder moeilijk is voor hem, doch hij brengt in onderhavige procedure geen bewijs bij van enige cognitieve moeilijkheden die hem zouden verhinderen om zich concrete gevechten in zijn regio van herkomst te herinneren. Dat verzoeker, die verklaarde van zijn geboorte tot zijn vertrek uit Afghanistan in Zazai te hebben gewoond en op algemene wijze verklaarde dat de overheid er tegen de taliban streed, geen enkel concreet veiligheidsincident kan vermelden waarbij de overheid de taliban aanviel is dan ook ongeloofwaardig en duidt erop dat hij deze conflicten niet daadwerkelijk heeft meegemaakt. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat: *“Het is ook opmerkelijk dat u geen enkel voorbeeld van een incident kan opnoemen waarbij de overheid de taliban aanviel (CGVS p.11). U geeft enerzijds aan dat de taliban vochten in uw regio en dat de overheid dagelijks in uw regio aanwezig is door middel van patrouilles (CGVS p.8-10). Daarenboven zijn de taliban reeds lange tijd actief in uw regio vanaf 1374 volgens de Afghaanse kalender (i.e. 21 maart 1995 – 20 maart 1996), zoals u zelf aangeeft (CGVS p.10). Sterker, u geeft aan dat de overheid allerlei wapens gebruikt tegen de taliban en dat er aan beide zijden veel slachtoffers vallen. Luchtaanvallen gebeuren volgens u minder (CGVS p.11). Deze door u wel heel vage en algemene gegevens uitleg staat in schril contrast met de informatie die aan het administratief is toegevoegd die spreekt over luchtaanvallen en operaties waarbij de taliban werd aangevallen en vele talibs werden gedood. In deze context is het erg vreemd dat u zich geen enkel incident voor de geest kunt halen waarbij de overheid de taliban aanviel, ook al leefde u uw hele leven in Zazai en weet u dat er zulke incidenten gebeurden (CGVS p.3).”*

Verzoeker voert verder in zijn verzoekschrift aan dat hij zich geen opstanden van burgers tegen de taliban kan herinneren en dat uit de bestreden beslissing niet blijkt waar en wanneer deze zouden hebben plaatsgevonden en wat de gevolgen hiervan waren. De Raad merkt echter op dat uit de door de commissaris-generaal toegevoegde landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 18, nr. 9) blijkt dat burgers van verzoekers district in 2012 in opstand zijn gekomen tegen de taliban naar aanleiding van de dood van een religieuze geleerde, waarbij verschillende talibanleden werden gedood.

Verzoekers verweer doet dan ook geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij niet op de hoogte is van deze opstand (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 12, 15), hetgeen zijn verklaringen over zijn verblijf in zijn regio verder ondergraven.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift bovendien aan dat hij de namen van de talibancommandanten in zijn regio kon opnoemen, doch hij gaat voorbij aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij er niet in slaagde om meer informatie te geven over deze talibancommandanten, terwijl verzoeker verklaarde dat de taliban al sinds 1995 actief is in zijn dorp (*Ibid.*, p. 10; Landeninformatie, stuk 18, nr. 1). De Raad is dan ook van oordeel dat de vaststelling dat verzoeker louter namen van talibancommandanten in zijn regio kan opnoemen, maar verder niets over hen kan vertellen, wijst op het (gebrekkig) ingestudeerde karakter van zijn verklaringen.

Verzoeker betwist bovendien volgende pertinente en terechte motivering in de bestreden beslissing niet: *"Ook merkwaardig is dat u weet dat de taliban vanop een volleybalterrein in het dorp Zadran jongens hebben ontvoerd twee à drie jaar voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS p.16-17), maar op de vraag of u weet heeft van een gelijkaardig incident dat gebeurde nabij het districtscenter en nabij Shage, antwoordt u er geen idee van te hebben (CGVS p.17). Het is eigenaardig dat u zich dit laatste incident niet voor de geest kunt halen aangezien het amper enkele maanden voor uw vertrek gebeurde, en dus veel recenter is dan het incident dat u aanhaalt."*

Gezien deze motivering niet dienstig wordt weerlegd, blijft zij onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker wijst er verder op dat hij de commandanten van de overheid en de gouverneur van zijn regio kon opnoemen, doch hij doet hiermee geen afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker onbekend is met andere prominente figuren in zijn regio, zodat zijn kennis hierover als lacunair kan worden beschouwd: *"Verder zijn enkele prominente personen uit uw regio u onbekend. Daaronder valt onder meer Abdur Rahman (CGVS p.15). Hij was nochtans ongeveer anderhalf jaar voor uw vertrek districtshoofd van Zazai en werd door toedoen van de provinciegouverneur slecht behandeld en verhinderd zijn functie als districtshoofd op te nemen. Als gevolg hiervan vonden protesten tegen de provinciegouverneur plaats te Gardez. In dezelfde lijn weet u niet meer wie uw districtshoofd was voor Azad Khan (CGVS p.14). De provincieraadsleden die in 2014 werden verkozen, met name Allah Mir Khan Bahramzoi/Bahramzai, Ayub Khan Gharwal en Haji Hafizullah Mobarez, zijn u allen onbekend (CGVS p.15-16). Ze zijn nochtans afkomstig van uw district. Wie Mohammad Abdullah Abid is weet u eveneens niet (CGVS p.15-16). Hij was de verantwoordelijk voor de 'High Peace Council affairs' in uw district en in drie nabije districten. Vier jaar voor uw vertrek werd hij zelfs ontvoerd."*

Verzoeker tracht verder de bevindingen van de bestreden beslissing te minimaliseren door aan te voeren dat hij verschillende dorpen in de nabijheid van zijn dorp kan noemen, maar dat hij zijn dorp nooit verlaten heeft en ze aldus niet kan situeren. De Raad merkt hierbij op dat verzoekers verweer dat hij zijn dorp nooit verlaten heeft, klemmt met zijn verklaringen dat verzoeker soms op bezoek ging bij zijn schoonouders, die in een dorp enkele dorpen van zijn dorp woonden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 7), zodat dit verweer verder afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid. Zelfs indien niet kan worden verwacht dat verzoeker over een encyclopedische kennis beschikt van zijn nabije omgeving, van verzoeker wel kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn regio van herkomst, *quod non in casu*. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker de dorpen rondom zijn dorp kan opsommen, doch er niet in slaagt om verschillende van deze dorpen correct te situeren, hetgeen zijn verklaringen een ingestudeerd karakter geeft. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat: *"Als laatste opmerkelijke punt haalt u uw eigen geografische kennis door elkaar. U situeert bijvoorbeeld Khar Shatal foutief tussen Gul Gondai en Mirkhel (CGVS p.23) en wanneer u de volgorde van enkele dorpen opnoemt slaat u opnieuw de bal mis door Sargal na Mirkhel en voor Belawut te situeren, terwijl Sargal helemaal niet tussen Mirkhel en Belawut ligt (CGVS*

p.23). De plek die bekend staat onder de naam Reyasat is u dan weer onbekend (CGVS p.24). Ook foutief is dat u Ahmad Khel nabij Lar Lewani situeert en naast Mirkhel (CGVS, p. 24). Volgens de kaart in het administratief dossier ligt Ahmad Khel niet naast Mirkhel en ligt Mirkhel helemaal niet in de buurt van Lar Lewani. Dat u een aantal andere plaatsnamen wel correct kunt situeren, doet geen afbreuk aan de bovenstaande gedane vaststellingen en kan erop wijzen dat u bepaalde informatie ingestudeerd heeft."

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

De argumentatie in het verzoekschrift dat de vluchtmotieven van verzoeker niet werden beoordeeld is niet relevant, nu uit het bovenstaande genoegzaam blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij recent afkomstig is uit Sharif Kalay, in het district Zazai in de provincie Paktya in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen, nu in het voorgaande reeds omstandig werd gemotiveerd waarom de door verzoeker neergelegde taskara geen bewijs kan vormen van verzoekers verblijf in zijn regio van herkomst.

De door verzoeker aan zijn verzoekschrift toegevoegde landeninformatie kan bovendien niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Waar verzoeker wijst op de risico's voor verwesterde terugkeerders, toont hij niet aan dat hij omwille van zijn langdurig verblijf in het buitenland zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels of gebruiken of dat hij omwille van zijn opvattingen vervolging riskeert. Verzoeker toont dan ook niet *in concreto* aan dat hij thans bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn langdurig verblijf in Europa een doelwit zal vormen voor de taliban of andere gewapende groeperingen, noch dat hij enigszins een reëel risico op ernstige schade zou lopen hierdoor.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Sharif Kalay, in het district Zazai in de provincie Paktya in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de verslechterde veiligheidssituatie in Afghanistan, zoals ook blijkt uit de door hem toegevoegde informatie, doch de Raad stelt vast dat het gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens zijn persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 2, 24).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP